

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobců: a) I.T. a b) A.T., oba zastoupeni Mgr. Lukášem Hegnerem, advokátem se sídlem Jiráskovo nám. 816/4,** proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, Plzeň,** zastoupenému JUDr. Zdeňkem Vlčkem, advokátem se sídlem Na Roudné 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2015, čj. EK/1628/15,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 15. 4. 2015, čj. EK/1628/15, a platební výměr č. 1/2014, vydaný Obecním úřadem Letkov dne 6. 1. 2014 pod čj. 12/14, se z r u š u j í a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobcům náklady řízení ve výši 25.094,- Kč k rukám zástupce žalobců Mgr. Lukáše Hegnera do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Mezi účastníky řízení je spor o místní poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace.

Místní poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace je upraven zákonem č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*zákon o místních poplatcích*“).

Podle § 10c odst. 1 věty první zákona o místních poplatcích poplatek platí vlastník stavebního pozemku zhodnoceného možností připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodu nebo kanalizace po nabytí účinnosti zákona o vodovodech a kanalizacích.

Obcí Letkov byl uvedený místní poplatek zaveden obecně závaznou vyhláškou této obce č. 7/2010, o místním poplatku za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace.

Na postup správců poplatku a práva a povinnosti poplatníků se subsidiárně použije daňový řád.

II. Řízení před správními orgány

Žalobci v rozhodném období měli ve společném jmění pozemek parc. č. 184/4 zapsaný na LV č. 435 pro obec a katastrální území Letkov, okres Plzeň-město, u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Plzeň-město.

Rozhodnutím ze dne 5. 11. 2013, čj. 384/13, Obecní úřad Letkov podle § 30 odst. 1 daňového řádu ustanovil poplatkovým subjektům A.T. a I.T. z důvodu zastupování před správcem poplatku po předchozím souhlasu společného zástupce I.T. pro řízení o místním poplatku za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace dle obecně závazné vyhlášky obce Letkov č. 7/2010 (nyní č. 3/2013).

Dne 6. 1. 2014 pod čj. 12/14 vydal Obecní úřad Letkov platební výměr č. 1/2014 na místní poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace dle obecně závazné vyhlášky obce Letkov (dále jen „OZV“) č. 7/2010 (nyní č. 3/2013). Ve výroku tohoto platebního výměru se uvádí: Podle § 11 zákona o místních poplatcích, obecně závazné vyhlášky obce Letkov o místních poplatcích č. 7/2010, novelizované OZV č. 3/2013, a v souladu s daňovým řádem Vám vyměříme místní poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace v částce 154.710,- Kč. V odůvodnění tohoto platebního výměru je uvedeno, že dne 5. 11. 2013 odeslal správce poplatku rozhodnutí o ustanovení společného zástupce na základě předchozí zaslané výzvy ke zvolení společného zmocněnce pro zastupování před správcem poplatku ve věci místního poplatku za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace dle OZV č. 7/2010 (nyní č. 3/2013). Rozhodnutí bylo převzato osobně I.T. dne 2. 12. 2013. Protože nebyly ve stanovené lhůtě uplatněny námitky proti rozhodnutí o ustanovení společného zástupce, správce poplatku vydal tento platební výměr.

Proti tomuto platebnímu výměru se žalobci odvolali.

Rozhodnutím ze dne 15. 4. 2015, čj. EK/1628/15, Krajský úřad Plzeňského kraje změnil výrok odvoláním napadeného platebního výměru, jímž Obecní úřad Letkov vyměřil

panu I.T. poplatek za zhodnocení stavebního pozemku v k.ú. Letkov možností jeho připojení na stavbu vodovodu a kanalizace v obci Letkov, takto: Podle ustanovení § 10c zákona o místních poplatcích a ustanovení Obecně závazné vyhlášky Obce Letkov č. 7/2010, o místních poplatcích, a v souladu s daňovým řádem Vám vyměřujeme místní poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace parc. č. 184/4, o výměře 5157 m², zapsaný na LV č. 435 pro obec a katastrální území Letkov, okres Plzeň-město, u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Plzeň-město, v částce 154.710,- Kč. V ostatním zůstává výrok beze změny.

Své rozhodnutí o odvolání odůvodnil odvolací orgán zejména tím, že obec disponuje zákonným oprávněním místní poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace zavést a vybrat jej od všech vlastníků stavebních pozemků, které byly stavbou kanalizace nebo vodovodu zhodnoceny. Předmětem tohoto místního poplatku je zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace, tedy zvýšená hodnota stavebního pozemku. Ke zvýšení hodnoty stavebního pozemku dochází v okamžiku vzniku možnosti jeho připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodu nebo kanalizace. Vybudovanou stavbou se rozumí stavba, na kterou bylo vydáno rozhodnutí stavebního úřadu, které nabylo právní moci, nebo pro kterou byl vydán kolaudační souhlas, který je dokladem o povoleném účelu užívání stavby. Magistrát města Plzně, odbor stavebně správní, vydal dne 19. 12. 2007 rozhodnutí o povolení k provedení stavby vodního díla Letkov - vodovod pod čj. STAV/1364/07/10. Kolaudační souhlas pro stavbu vodních děl Letkov - vodovod a kanalizace byl vydán Magistrátem města Plzně, odborem stavebně správním, dne 1. 4. 2011 pod čj. MMP/057563/11. Účelem tohoto místního poplatku je získání části nákladů, které obci vzniknou v souvislosti s investicemi na vybudování infrastruktury, konkrétně na vybudování vodovodu a kanalizace obcí. Poplatková povinnost není závislá na tom, zda vlastník zhodnoceného pozemku má či nemá zájem připojit se k vybudovanému vodovodu nebo kanalizaci. Správce poplatku je povinen při vyměření poplatkové povinnosti postupovat dle obecně závazné vyhlášky, která byla v době trvání poplatkové povinnosti platná a účinná.

III. Žalobní body

V žalobě se používá zkratka *Platební výměr* pro platební výměr č. 1/2014, vydaný Obecním úřadem Letkov dne 6. 1. 2014 pod čj. 12/14, zkratka *Napadené rozhodnutí* pro rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 15. 4. 2015, čj. EK/1628/15, a zkratka *Napadená rozhodnutí* pro Platební výměr a Napadené rozhodnutí.

Žalobci namítají nepřezkoumatelnost a zmatečnost Napadených rozhodnutí, porušení svých procesních práv a vadné skutkové a právní posouzení věci.

1) Nepřezkoumatelnost: V Platebním výměru Obecní úřad Letkov neoznačil osoby, jimž se platební povinnost ukládá, neoznačil žádný konkrétní pozemek, který měl být zhodnocen možností připojení k vodovodu nebo kanalizaci, neoznačil okamžik, kdy ke zhodnocení pozemku došlo, ani nespecifikoval, zda ke zhodnocení pozemku došlo možností připojení k vodovodu nebo kanalizaci a o jaký konkrétní vodovod či kanalizaci se jednalo. Správní orgán I. stupně je povinen v souladu s § 102 odst. 3 a 4 daňového řádu své rozhodnutí řádně odůvodnit, což však neučinil. Podle mínění žalobců je tak Platební výměr jednak nicotný a

jednak nepřezkoumatelný pro absolutní absenci jakýchkoliv důvodů rozhodnutí. Ani žalovaný ve výroku Napadeného rozhodnutí neoznačil žádné konkrétní adresáty svého rozhodnutí, pouze předmětné rozhodnutí opětovně zaslal k rukám žalobce I.T. Odůvodnění Napadeného rozhodnutí neobsahuje vymezení důkazů, které byly (resp. měly být) v průběhu řízení provedeny a jaké konkrétní skutkové závěry z těchto důkazů správní orgán druhého stupně učinil. Odůvodnění Napadeného rozhodnutí je navíc v rozporu s výrokem Platebního výměru, když žalovaný mj. uvedl, že „k okamžiku zhodnocení předmětného pozemku byl ve vlastnictví odvolatele pana I.T. a paní A.T. (ve společném jmění manželů) pozemek parc. č. 184/4“. Přesto byla platební povinnost jak Platebním výměrem, tak Napadeným rozhodnutím uložena pouze žalobci I.T. Proč postupovaly správní orgány obou stupňů právě takto, nelze z odůvodnění Napadeného rozhodnutí zjistit.

Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí nelze zjistit, k jakému okamžiku měla poplatková povinnost žalobcům vzniknout. V odůvodnění rozhodnutí je sice uvedeno, že I. a A.T. byli k okamžiku zhodnocení předmětného pozemku jeho spoluvlastníky, žádný konkrétní den, kdy ke zhodnocení pozemku došlo, tu však uveden není. Tato vada je o to závažnější, že okamžik vzniku poplatkové povinnosti je rozhodný rovněž pro počítání lhůty pro stanovení poplatku ve smyslu § 148 daňového řádu. Žalovaný ani nezkoumal otázku, zda před vydáním Platebního výměru neuplynula lhůta pro stanovení poplatku, ačkoliv byl povinen tuto otázku posoudit z úřední povinnosti nad rámec uplatněných odvolacích důvodů. Žalobci vznášejí rovněž námitku prekluze lhůty pro stanovení poplatku ve smyslu § 148 daňového řádu. Pokud již dne 17. 5. 2010 vydala obec Letkov souhlas s připojením k vodovodu a kanalizaci, pak již k tomuto dni musel existovat vodovod a kanalizace, k níž mohl být pozemek parc. č. 184/4 v k.ú. Letkov připojen. Žalovaným zmiňovaná stavba vodního díla Letkov – vodovod a kanalizace, jež bylo zkolaudováno rozhodnutím Magistrátu města Plzně dne 1. 4. 2011, se k předmětnému pozemku vůbec nevztahuje. Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí ani nevyplývá, že právě výstavbou vodovodu a kanalizace zkolaudované Magistrátem města Plzně pod čj. MMP/057563/11 došlo ke zhodnocení pozemku parc. č. 184/4 v k.ú. Letkov.

Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí nevyplývá, na základě jakých údajů byla vyčíslena právě částka 154.710,- Kč jako poplatková povinnost. Pokud se týká samotné výměry pozemku, je nutné zdůraznit, že sám žalovaný v odůvodnění Napadeného rozhodnutí konstatoval, že pozemek parc. č. 184/4 v k.ú. Letkov byl rozdělen mezi více osob, nicméně dospěl k závěru, že „v době splatnosti místního poplatku byl předmětný pozemek pozemkem stavebním“, aniž však vymezil, k jakému dni nastala splatnost předmětného poplatku. Z výše uvedeného nelze zjistit, zda již k okamžiku vzniku údajné poplatkové povinnosti byl předmětný pozemek rozdělen či nikoliv, jakou měl podle závěrů žalovaného k tomuto dni výměru a zda se vůbec jednalo o pozemek stavební, když v katastru nemovitostí byl zapsán jako pozemek určený pro zemědělství – ovocný sad.

Pokud nebyl ani v Platebním výměru ani v Napadeném rozhodnutí vymezen den vzniku poplatkové povinnosti, pak nelze ani přezkoumat, zda vyhláška obce Letkov na pozemek parc. č. 184/4 v k.ú. Letkov a žalobce dopadá. Z čl. 2 citované vyhlášky vyplývá, že poplatek platí pouze vlastník stavebního pozemku zhodnoceného možností připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodu nebo kanalizace po 21. červnu 2010. Předmětná vyhláška

přitom nabyla účinnosti až dne 8. 7. 2010. S ohledem na zásadu zákazu retroaktivity tak nemohla poplatková povinnost dopadat na pozemky, které byly zhodnoceny možností připojení k vodovodu nebo kanalizaci přede dnem 8. 7. 2010.

Poplatek dle § 10c zákona o místních poplatcích lze vybírat pouze pro případ, že ke zhodnocení pozemku došlo v důsledku stavby vodovodu či kanalizace obcí. Z Napadeného rozhodnutí však nevyplývá a nelze zjistit, zda předmětný vodovod či kanalizace byly skutečně vybudovány obcí Letkov ve smyslu tohoto ustanovení.

Žalovaný se rovněž nevypořádal s odvolacími námitkami, konkrétně s námitkou nepřezkoumatelnosti Platebního výměru pro absenci odůvodnění, s námitkou existence čtyř obecně závazných vyhlášek obce Letkov o stanovení předmětného místního poplatku či s námitkou, že stavebníkem předmětné stavby vodovodu či kanalizace nebyla obec Letkov.

2) Zmatečnost: Napadená rozhodnutí jsou nezákonná, když jimi byla uložena povinnost jen jednomu ze spoluvlastníků v rozporu s § 10c odst. 1 zákona o místních poplatcích. Zmatečnost pak žalobci spatřují v tom, že z obsahu obou Napadených rozhodnutí nelze zjistit, zda zavazuje oba žalobce nebo pouze žalobce I.T.

3) Porušení procesních práv: Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že žalovaný prováděl rozsáhlé dokazování mj. rozhodnutími Magistrátu města Plzně (stavební povolení a kolaudační souhlas), právním rozbořem Ministerstva vnitra, odboru dozoru a kontroly veřejné správy, k obecně závazným vyhláškám obce Letkov č. 7/2010 a č. 3/2013, Stanoviskem Ministerstva vnitra, odboru dozoru a kontroly veřejné správy, č. 6/2010 a Metodickým stanoviskem Ministerstva financí čj. 26/16 202/2008-262, nahlížením do katastru nemovitostí či souhlasem s vodovodní a kanalizační přípojkou na pozemek parc. č. 184/4 v k.ú. Letkov. Přesto nebyli žalobci ani informováni o provádění dokazování, ani jim nebylo umožněno ve smyslu § 115 odst. 2 daňového řádu seznámit se před vydáním rozhodnutí o jejich odvolání se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují, a nebylo žalobcům vůbec umožněno, aby se k provedeným důkazům vyjádřili a popř. navrhli k provedení další důkazy. Žalovaný dále přes námitku odvolatelů o nepřezkoumatelnosti Platebního výměru namísto toho, aby tento platební výměr zrušil a věc vrátil Obecnímu úřadu Letkov k novému projednání, provedl sám celé důkazní řízení a Napadeným rozhodnutím fakticky nahradil odůvodnění Platebního výměru. Byla tak zásadně porušena dvojinstančnost daňového řízení. Postup, kdy odvolací orgán po doplněném dokazování doplní důvody výroku rozhodnutí, nelze podle názoru žalobců aplikovat pro případ nepřezkoumatelného napadeného rozhodnutí pro absenci důvodů. Pokud správní orgán I. stupně nevymezil v odůvodnění rozhodnutí žádné důvody výroku rozhodnutí, pak správní orgán II. stupně nemůže tyto důvody přezkoumávat.

4) Vadné skutkové a právní posouzení věci: Žalovaný se vůbec nevypořádal s otázkou existence tří obecně závazných vyhlášek obce Letkov č. 7/2010. Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí vyplývá, že aplikoval OZV č. 7/2010 ze dne 21. 6. 2010, která nabyla účinnosti dne 8. 7. 2010, a dále OZV obce Letkov č. 3/2013 ze dne 19. 12. 2012, která nabyla účinnosti dne 4. 1. 2013. Proč aplikoval právě tyto dvě obecně závazné vyhlášky, žalovaný žádným způsobem nezdůvodnil. Obec Letkov vydala vyhlášku č. 7/2010 znovu s účinností ke dni 25.

11. 2010 a opětovně dne 20. 4. 2011. Schválením obecně závazné vyhlášky obce Letkov č. 3/2013 došlo ke zrušení obecně závazné vyhlášky obce Letkov č. 7/2010 (viz čl. 8 obecně závazné vyhlášky obce Letkov č. 3/2013). Pokud správní orgán I. stupně ve výroku rozhodnutí vymezil jako podklad pro vyměření poplatku právě obecně závaznou vyhláškou obce Letkov č. 7/2010 údajně novelizovanou obecně závaznou vyhláškou obce Letkov č. 3/2013, pak je zjevné, že poplatková povinnost byla uložena žalobcům na základě neúčinného právního předpisu obce Letkov. Žalobci tedy namítají, že jim je uložena povinnost k úhradě poplatku na základě neúčinné vyhlášky č. 7/2010, když tato byla zrušena a nahrazena beze zbytku vyhláškou č. 3/2013. Podle čl. 4 vyhlášky č. 7/2010 (ve všech třech zněních) i dle čl. 6 vyhlášky č. 3/2013 je předmětný poplatek splatný do 30 dnů ode dne „schválení žádosti o povolení vybudování přípojek k obecnímu vodovodu a kanalizaci obcí Letkov“. Jestliže žalovaný dospěl k závěru, že vyhláška č. 7/2010 nabyla účinnosti dne 8. 7. 2010, a současně k závěru, že souhlas obce se zřízením vodovodní a kanalizační přípojky k pozemku parc. č. 184/4 v k.ú. Letkov byl vydán již dne 17. 5. 2010, tedy více než 30 dnů přede dnem účinnosti předmětné vyhlášky, pak je zjevné, že výběr předmětného poplatku by představoval aplikaci pravé retroaktivity v neprospěch žalobců, neboť by předmětná vyhláška byla aplikována na stav, který nastal před její účinností. Předmětný vodovod a kanalizace, jejichž vybudováním mělo dojít ke zhodnocení pozemku parc. č. 184/4 v k.ú. Letkov, nebyly vybudovány obcí Letkov, ale soukromým investorem, který následně kanalizaci a vodovod na obec převedl, a to buď bezúplatně, nebo za symbolickou cenu, přičemž poplatek dle § 10c zákona o místních poplatcích lze uložit jen za zhodnocení pozemku v důsledku vybudování kanalizace či vodovodu obcí. Samotné vyhlášky č. 7/2010 a č. 3/2013 jsou nezákonné, když poplatkovou povinnost dle § 10c zákona o místních komunikacích spojují nikoliv se samotným zhodnocením stavebního pozemku, ale výlučně s udělením souhlasu obce s připojením k vodovodu a kanalizaci (viz čl. 4 vyhlášky č. 7/2010 a vyhlášky č. 3/2013).

IV. Vyjádření žalovaného správního orgánu

Ve vyjádření k žalobě (ze dne 7. 8. 2015) Krajský úřad Plzeňského kraje k žalobním bodům uvedl:

Ad I) Již správce daně I. stupně ustanovil p. I.T. v souladu s § 30 odst. 1 daňového řádu jako společného zástupce poplatníkům místního poplatku, tedy p. I.T. a pí. A.T. Svědčí-li poplatková povinnost více poplatníkům, jsou tito zavázáni k placení místního poplatku společně a nerozdílně (§ 10c odst. 1 zákona o místních poplatcích). Jak vyplývá ze záznamu v katastru nemovitostí, předmětný pozemek je vlastněn manžely T. ve společném jmění manželů. Z povahy institutu společného jmění manželů lze dovodit, že se jedná o dva daňové subjekty, kterým vzniká poplatková povinnost společně a nerozdílně. Za situace, kdy byl ustanoven společný zástupce a ani jeden z daňových subjektů proti tomu nebrojil, je námitka o tom, že platební výměr a rozhodnutí žalovaného neoznačují konkrétní adresáty, zcela lichá. K samotnému vzniku poplatkové povinnosti žalovaný uvádí, že z obecně závazné vyhlášky stejně jako ze zákona o místních poplatcích vyplývá, že poplatníkem je vlastník stavebního pozemku, kdy právní skutečnost, na kterou je vznik vlastní poplatkové povinnosti navázán, je sama možnost napojení stavebního pozemku na kanalizační nebo vodovodní řad vybudovaný obcí.

Ad 2) Žalovaný odkazuje na mechanismus společného zástupce tak, jak jej má na mysli daňový řád, a shrnuje, že argumenty žalobců jsou naprosto zjevně chybné. Žalovaný je přesvědčen o tom, že jeho rozhodnutí má veškeré náležitosti, které stanoví daňový řád. Z odůvodnění platebního výměru i rozhodnutí žalovaného zřetelně vyplývá, z jakého předpisu při vyměření místního poplatku správce poplatku vycházel. Naprosto nepřiléhavé je tvrzení žalobců o tom, že není patrné, kdy měla vzniknout poplatková povinnost. Jak vyplývá z čl. 4 vyhlášky č. 7/2010, místní poplatek je splatný do 30 dnů ode dne schválení žádosti o povolení vybudování přípojek k obecnímu vodovodu a kanalizaci v obci Letkov. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného vyplývá, že dne 17. 5. 2010 vydala obec Letkov povolení k připojení na obecní infrastrukturu (vodovodní a kanalizační řád). Od tohoto okamžiku byl místní poplatek splatný do 30 dnů.

Ad 3) Žalovaný svým rozhodnutím napravit formální nedostatek platebního výměru, kdy v tomto nebyl uveden předmětný pozemek, na jehož základě vznikla poplatková povinnost. Žalovaný *de facto* neprováděl žádné dokazování, pouze se vypořádával s námitkami, které žalobci vznesli v rámci odvolání proti platebnímu výměru, a to za pomoci konstatování některých právních předpisů. Tento proces však rozhodně neměl parametry dokazování. Je pak notorií, že obecně známé skutečnosti se neprokazují. Pokud tedy žalovaný citoval některé zákonné nebo podzákonné předpisy, v žádném případě není možné mluvit o dokazování.

V dalším vyjádření k žalobě (ze dne 13. 8. 2015) Krajský úřad Plzeňského kraje doplnil, že žalobci uvedli, že správce poplatku již vyměřil předmětný místní poplatek platebním výměrem, který napadli odvoláním s tím, že žalovaný vydal rozhodnutí, jímž prohlásil nicotnost napadeného rozhodnutí, a dále vydal rozhodnutí o zastavení řízení. Jedná se o platební výměr č. 9/2012, čj. 420/12, který byl vydán dne 8. 8. 2012. Žalovaný prohlásil nicotnost rozhodnutí dne 28. 5. 2013 rozhodnutím čj. EK/3813/13 a dne 29. 5. 2013 rozhodnutím čj. EK/3846/13 řízení zastavil. Žalovaný tedy má za to, že pokud byl poplatek splatný ke dni 16. 6. 2010, odkazuje na ustanovení § 148 odst. 2 písm. b), d) a e) daňového řádu s tím, že lhůta pro stanovení daně by měla být prodloužena o 1 rok. Platební výměr správcem poplatku byl vydán dne 6. 1. 2014 s tím, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno až dne 15. 4. 2015.

V. Jednání před soudem

Při jednání před soudem dne 15. 6. 2016 zástupci účastníků řízení setrvali na argumentaci obsažené v jejich písemných podáních, tj. v žalobě a ve vyjádření žalovaného k žalobě a v jeho doplnění.

VI. Posouzení věci krajským soudem

Soud předesílá, že v daném případě shledal důvody pro zrušení rozhodnutí, ne však pro vyslovení nicotnosti platebního výměru č. 1/2014, vydaného Obecním úřadem Letkov dne 6. 1. 2014 pod čj. 12/14. Kromě jiného je tu třeba vzít v úvahu, že podle soudní praxe tvoří rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a rozhodnutí odvolacího orgánu, jímž se odvolateli v podstatě nevyhovuje, jeden celek.

Lhůta pro stanovení poplatku

Podle § 148 odst. 1 daňového řádu daň nelze stanovit po uplynutí lhůty pro stanovení daně, která činí 3 roky. Lhůta pro stanovení daně počne běžet dnem, v němž uplynula lhůta pro podání řádného daňového tvrzení, nebo v němž se stala daň splatnou, aniž by zde byla současně povinnost podat řádné daňové tvrzení.

V přezkoumávané věci měl být místní poplatek splatný do 16. 6. 2010. Tříletá lhůta pro stanovení předmětného poplatku podle § 148 odst. 1 daňového řádu tedy skončila dnem 16. 6. 2013.

Podle § 148 odst. 2 daňového řádu se lhůta pro stanovení daně prodlužuje o 1 rok, pokud v posledních 12 měsících před uplynutím dosavadní lhůty pro stanovení daně došlo k oznámení rozhodnutí o stanovení daně [písm. b)], k oznámení rozhodnutí ve věci opravného nebo dozorčího prostředku [písm. d)] nebo k oznámení rozhodnutí o prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně [písm. e)].

Jelikož v daném případě obec Letkov vydala dne 8. 8. 2012 platební výměr č. 9/2012 a odvolací orgán dne 28. 5. 2013 prohlásil jeho nicotnost, skončila lhůta pro stanovení předmětného poplatku prodloužená o jeden rok podle § 148 odst. 2 daňového řádu až dnem 16. 6. 2014.

V souvislosti s uvedeným došel rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomuto závěru: „*Daň je podle § 47 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků* [nyní: podle § 148 daňového řádu], *nutno vyměřit či doměřit pravomocně ve lhůtě tří let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla povinnost podat daňové přiznání nebo hlášení, nebo v němž vznikla daňová povinnost, aniž by zde současně byla povinnost daňové přiznání nebo hlášení podat.*“ (usnesení ze dne 23. 10. 2007, čj. 9 Afs 86/2007-161, publikované pod č. 1542/2008 Sb. NSS).

Z toho plyne, že i poplatek musí být v příslušné lhůtě (základní či prodloužené) vyměřen (nebo doměřen) pravomocně. V přezkoumávané věci byl sice platební výměr vydán dne 6. 1. 2014, tedy před 17. 6. 2014, ale rozhodnutí o odvolání bylo vydáno až dne 15. 4. 2015 a nabylo právní moci až dne 30. 4. 2015, tedy až po uplynutí prodloužené prekluzivní lhůty.

Za této situace shledává soud námitku prekluze opodstatněnou.

Právní podklad

Obecně závazná vyhláška obce Letkov č. 7/2010, o místním poplatku za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace, byla vydána dne 21. 6. 2010, vyvěšena na úřední desce dne 23. 6. 2010 a nabyla platnosti dnem 23. 6. 2010 a účinnosti dne 8. 7. 2010.

Podle § 14 odst. 2 věty první zákona o místních poplatcích místní poplatky zavede obec obecně závaznou vyhláškou, ve které upraví podrobnosti jejich vybírání, zejména stanoví

konkrétní sazbu poplatku, vznik a zánik poplatkové povinnosti, lhůty pro plnění ohlašovací povinnosti, splatnost, úlevy a případné osvobození od poplatků.

Zákon o místních poplatcích tedy rozlišuje vznik poplatkové povinnosti a splatnost poplatku.

Podle čl. 4 [*Splatnost poplatku*] uvedené vyhlášky je předmětný poplatek splatný do 30 dnů ode dne schválení žádosti o povolení vybudování přípojek k obecnímu vodovodu a kanalizaci obcí Letkov.

V čl. 4 vyhlášky obce Letkov č. 7/2010 je zřejmě upravena nejen splatnost poplatku, nýbrž i den vzniku poplatkové povinnosti („den schválení žádosti o povolení vybudování přípojek k obecnímu vodovodu a kanalizaci obcí Letkov“). Není ovšem jednoznačné, co se schválením uvedené žádosti míní. Dozorový orgán se k tomu vyslovil tak, že není zcela zřejmé, co se rozumí pod pojmem „schválení žádosti“, resp. jaké schválení má obec na mysli, zda se jedná o vyjádření obce v rámci správního řízení vedeného stavebním či vodoprávním úřadem nebo samotné rozhodnutí stavebního nebo vodoprávního úřadu. Uvažovat lze také, zda se nejedná o souhlas obce s připojením dle § 8 zákona o vodovodech a kanalizacích nebo souhlas vlastníka pozemku, přes který bude vodovodní či kanalizační přípojka vedena, nebo zda nejde o schválení jiné nespecifikované žádosti. Není tedy bez pochybností, o jakou žádost se jedná a v jakém režimu obec schválení žádosti vydává. Pokud měla obec na mysli konkrétní řízení a konkrétní rozhodnutí, lze doporučit tuto skutečnost v ustanovení blíže specifikovat, např. odkazem na zákonné ustanovení v poznámce pod čarou, nebo stanovit splatnost uvedením konkrétního data [právní rozbor obecně závazné vyhlášky (č. 7/2010) zpracovaný Ministerstvem vnitra, odborem dozoru a kontroly veřejné správy, oddělením dozoru, dne 25. 8. 2010 pod čj. MV-63514-7/ODK-2010]. Navzdory tomu i v obecně závazné vyhlášce obce Letkov č. 3/2013, která vyhlášku obce Letkov č. 7/2010 zrušila a nahradila, je ohledně „splatnosti poplatku“ použito naprosto stejné dikce (v čl. 6). K tomu se dozorový orgán vyslovil tak, že pod pojmem „schválení žádosti“ se rozumí dle vyjádření starosty obce z jednání konaného dne 12. 10. 2010 souhlas obce s připojením dle § 8 zákona o vodovodech a kanalizacích [právní rozbor obecně závazné vyhlášky (č. 3/2013) zpracovaný Ministerstvem vnitra, odborem dozoru a kontroly veřejné správy, oddělením dozoru Plzeň, dne 1. 8. 2013].

V daném případě obec Letkov souhlasila s vodovodní a kanalizační přípojkou na pozemku parc. č. 184/4 v k.ú. Letkov dne 17. 5. 2010 pod čj. 212/10.

Dalším nedostatkem napadených rozhodnutí tedy je, že správní orgány v nich nijak nevysvětlily, z čeho dovozují své oprávnění zpoplatňovat právní skutečnost, k níž došlo patrně již dne 17. 5. 2010, podle právní úpravy, která nabyla účinnosti až dne 8. 7. 2010.

Poplatníci předmětného místního poplatku

Je třeba důsledně rozlišovat osobu zúčastněnou na správě daní (poplatníka) a zástupce osoby zúčastněné na správě daní (zástupce poplatníka).

Podle § 10c odst. 1 zákona o místních poplatcích poplatek platí vlastník stavebního pozemku zhodnoceného možností připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodu nebo

kanalizace po nabytí účinnosti zákona o vodovodech a kanalizacích [věta první]. Má-li k tomuto stavebnímu pozemku vlastnické právo více subjektů, jsou povinny platit poplatek společně a nerozdílně [věta druhá]. Z těchto ustanovení plyne, že v daném případě by poplatníky předmětného místního poplatku mohli být žalobce *a)* I.T. a žalobkyně *b)* A.T. (a to společně a nerozdílně).

Zastupování osob zúčastněných na správě daní je upraveno v § 25 a násl. daňového řádu. Zástupcem těchto osob může být – za stanovených podmínek – také společný zástupce [§ 25 odst. 1 písm. e) uvedeného zákona]. Ve smyslu § 30 odst. 1 části věty druhé před středníkem daňového řádu pokud vzniká více daňovým subjektům společná daňová povinnost a tyto daňové subjekty si nezvolí společného zmocněnce ani na výzvu správce daně, ustanoví jim správce daně společného zástupce. V daném případě byl společným zástupcem poplatníků předmětného místního poplatku ustanoven žalobce *a)* I.T. (rozhodnutím Obecního úřadu Letkov ze dne 5. 11. 2013, čj. 384/13).

Dále je nutno v příslušných případech diferencovat mezi tím, komu je rozhodnutím ukládána povinnost, a tím, komu se takové rozhodnutí doručuje.

Náležitosti rozhodnutí jsou upraveny zejména v § 102 daňového řádu. Rozhodnutí správce daně (poplatku) obsahuje mimo jiné označení příjemce rozhodnutí [§ 102 odst. 1 písm. c) uvedeného zákona]. Příjemcem rozhodnutí je podle § 101 odst. 3 daňového řádu ten, komu je rozhodnutím ukládána povinnost nebo přiznáváno právo anebo prohlášeno právo nebo povinnost stanovená zákonem. Příjemci rozhodnutí jsou tedy zejména ti, jimž rozhodnutí ukládá povinnost či přiznává právo, tj. osoby zúčastněné na správě daní (poplatníci). V přezkoumávané věci – pokud by vše ostatní bylo v pořádku – měli být jako příjemci rozhodnutí čili jako ti, jimž je rozhodnutím ukládána povinnost, označeni žalobce *a)* I.T. a žalobkyně *b)* A.T.

V § 43 odst. 1 daňového řádu je zavedena legislativní zkratka adresát. Adresátem je osoba, které je písemnost doručována, nebo její zástupce pro správu daní. Má-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, podle § 41 odst. 1 daňového řádu se písemnosti ovšem doručují pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování. Pokud by šlo jen o doručování rozhodnutí, lze postup správních orgánů aprobovat.

Lze tak uzavřít, že – kdyby byly splněny stanovené podmínky – měla být povinnost zaplatit předmětný místní poplatek uložena jako poplatníkům společně a nerozdílně žalobci *a)* I.T. a žalobkyni *b)* A.T., kdežto rozhodnutí o povinnosti zaplatit tento poplatek bylo v souladu se zákonem doručeno jako společnému zástupci pouze žalobci *a)* I.T. (ovšem s účinky pro oba poplatníky). V rozsahu, v jakém je zde rozpor s právě řečeným, je námitka žalobce ohledně účastenství důvodná.

Postup odvolacího orgánu

Podle § 115 odst. 2 daňového řádu provádí-li odvolací orgán v rámci odvolacího řízení dokazování, seznámí před vydáním rozhodnutí o odvolání odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují, a umožní mu, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, popřípadě navrhl provedení dalších důkazních prostředků. Obdobně postupuje

odvolací orgán i v případě, kdy dospěje k odlišnému právnímu názoru, než správce daně prvního stupně, a tato změna by ovlivnila rozhodnutí v neprospěch odvolatele.

K tomu žalovaný uvedl, že *de facto* neprováděl žádné dokazování, pouze se vypořádával s námitkami, které žalobci vznesli v rámci odvolání proti platebnímu výměru, a to za pomoci konstatování některých právních předpisů.

V této souvislosti zaujala soudní praxe tento názor: „*Za situace, kdy prováděl odvolací orgán dokazování, je vadou řízení, pokud odvolací orgán neseznámí účastníka se zjištěními a provedenými důkazy a neumožní mu se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřit, případně navrhnout provedení dalších důkazních prostředků (§ 115 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád).*“ (rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 6. 2014, čj. 15 Af 68/2011-94).

K namítanému postupu odvolacího orgánu (porušení zásady dvojinstančnosti řízení) soud konstatuje, že z platebního výměru č. 1/2014, vydaného Obecním úřadem Letkov dne 6. 1. 2014 pod čj. 12/14, není zřejmé, jaký skutkový stav zjistil a k jakému právnímu názoru došel správní orgán prvního stupně. Na základě obsahu správního spisu a odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 15. 4. 2015, čj. EK/1628/15, lze dojít ke zjištění, že odvolací orgán shromáždil rovněž řadu listin, jako např. výpisy z katastru nemovitostí, souhlas obce Letkov ze dne 17. 5. 2010, čj. 212/10, s vodovodní a kanalizační přípojkou, právní rozbor obecně závazné vyhlášky (č. 7/2010) zpracovaný Ministerstvem vnitra, odborem dozoru a kontroly veřejné správy, oddělením dozoru, dne 25. 8. 2010 pod čj. MV-63514-7/ODK-2010 a právní rozbor obecně závazné vyhlášky (č. 3/2013) zpracovaný Ministerstvem vnitra, odborem dozoru a kontroly veřejné správy, oddělením dozoru Plzeň, dne 1. 8. 2013. Z uvedeného je dostatečně patrné, že se zde jednalo o provádění dokazování (a možná i o změnu právního názoru), ne o pouhé „konstatování některých právních předpisů“.

Soud tedy považuje za důvodnou i námitku porušení ustanovení § 115 odst. 2 daňového řádu odvolacím orgánem.

Další námitky

Důvodů pro zrušení rozhodnutí je, jak bylo objasněno výše, dost. Soud proto ve vší stručnosti jen dodává, že souhlasí rovněž s námitkami žalobce ohledně stavebního pozemku a vyčíslení poplatku. Stran toho, že jde o stavební pozemek, je pojednáno o právní úpravě, chybí však její aplikace na daný případ. Naproti tomu se soud neztotožňuje s žalobní námitkou, že samotné vyhlášky č. 7/2010 a č. 3/2013 jsou nezákonné; obce totiž mají ve vztahu k místnímu poplatku za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace poměrně široká oprávnění.

VII. Celkový závěr a náklady řízení

Jelikož žaloba je důvodná, soud pro nezákonnost a pro vady řízení podle § 78 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí a ze stejného důvodu podle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo, a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. současně vyslovil, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalobci, kteří měli ve věci plný úspěch, mají podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem v celkové výši **25.094,- Kč**, skládající se skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu dvou žalobců ve výši 6.000,- Kč, z odměny advokáta za tři společné úkony právní služby při zastupování dvou osob po 4.960,- Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) a § 12 odst. 4 advokátního tarifu (14.880,- + DPH = 18.005,- Kč) a z náhrady hotových výdajů – výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné za tři úkony právní služby po 300,- Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu (900,- + DPH = 1.089,- Kč). Za úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu se považují 1) převzetí a příprava zastoupení, 2) žaloba a 3) účast na jednání před soudem dne 15. 6. 2016. Naproti tomu nebyla přiznána náhrada nákladů vynaložených na přiznání odkladného účinku žalobě, neboť ve vztahu k tomuto návrhu nebyli žalobci úspěšní. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat). **Zástupce žalobců požaduje zaplatit stanovenou náhradu nákladů řízení na svůj účet vedený u UniCredit Bank, a.s., č. účtu 2102277560/2700.**

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 15. června 2016

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková